

kirkelige Sager i Folketinget. Det gaar som en rød Traad gennem Socialministerens Tale, at han haaber hjerteligt, at det, som i en Menneskealder har været hans Hjertes Ønske, nemlig en fuldstændig Adskillelse mellem Stat og Kirke, nu skal naas. Socialministeren siger til Folketingsmand Povlsen, at han undres over, at han kan se paa denne Adskillelse som et fjerntliggende Maal. „For mig“, siger Socialministeren, „har det i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program været et Maal, vi skulde naa saa hurtigt som muligt. Jeg havde helst set en anden Vej indslaaet til at naa dette Maal. Denne Vej blev spærret gennem den 20-aarige Christensenske Lovgivning.“ Endvidere siger Socialministeren — og han taler her paa hele Regeringens Vegne —: „Derfor lyder nu ogsaa fra Regeringens Side Kravet, Løsenet, Tilbudet til alle Sider: Gør Kirken fri, gør Staten fri“. Senere i sin meget store og indholdsrige Tale, som viser Socialministerens hele Interesse for det Spørgsmaal, kommer han ind paa det konservative Folkepartis Stilling til denne Sag og udtaler dér til Folketingsmand J. Oskar Andersen, at han glæder sig over, at der ved denne Forhandling har vist sig en sikker Udsigt til at faa et saadant Udvalg nedsat til Forberedelse af Kirkens Adskillelse fra Staten og nedsat med fuld Tilslutning fra det konservative Folkeparti. Endvidere siger den højtærede Socialminister: „Det har aldrig generet mig at mødes med nogen som helst, naar blot jeg følte, jeg stod paa mit Program; det staar enhver frit for at slutte sig dertil, og skulde det være Medlem Hr. J. Oskar Andersen og jeg komme til at staa sammen i et Stykke Kirkepolitik, vil det ikke i mindste Maade genere mig, hvis Sagen fremmes. Jeg skal ikke forlade mit gamle Program, fordi andre slutter sig til det.“ Disse Udtalelser er jo meget klare og gode til at faa Forstand af, idet de, synes jeg, paa en overordentlig klar og enkel og redelig Maade viser, hvad Socialdemokratiet ønsker gennemført ved dette Udvalgs Nedsættelse.

Ser man saa paa Socialdemokratiets allierede i denne Sag, de Konservative, hvad venter de sig da gennemført ved dette Udvalgs Nedsættelse? Hr. Folketingsmand J. Oskar Andersen udtaler Tanker i stik modsat Retning, idet han lige saa aabenlyst og redeligt udtaler, at man fra dette Partis Side absolut ikke kan tænke sig nogen Adskillelse, men at man vil gaa i lige modsat Retning, idet man ønsker herfra at udbygge en videre Kirkeforfatning, man ønsker

et udvidet Selvstyre for Kirken og dens indre Dele. Et andet konservativt Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtaler sig i ganske samme Retning. Ganske vist kommer Hr. Carlsen-Skiødt med den forsigtige Bemærkning: „Hvis Hovedmomentet er en fuldstændig Adskillelse mellem Stat og Kirke, vil jeg paa Forhaand have stor Betænkelighed; men jeg har forstaaet det saaledes, at Vægten her heller ikke skal lægges væsentlig paa dette sidste“. Hvordan man kan udtrykke sig saaledes efter de af Socialministeren og Hr. Kammersgaard holdte Taler, kan jeg meget vanskeligt forstaa, men Hr. Carlsen-Skiødt mener, at man skal gaa til denne Forhandling, for at man herved kan komme til Klarhed over det indbyrdes Forhold og finde en god Ordning for Kirken. Jeg synes, det er faldet mig en lille Smule for Brystet at læse Udtrykket: „at komme til Klarhed“ ovenpaa den Forvirring, som tilsyneladende har hersket i hele Diskussionen om denne Sag, idet der ikke er to Røster, der vil i samme Retning, og de, der staar for Udvalgets Nedsættelse, vil opnaa de stik modsatte Resultater. Men Tiden vil jo vise, hvorledes Sagen videre vil udvikle sig. Ønsket om dette Udvalgs Nedsættelse er ikke kommet fra Menighederne, det udtaler Hr. Carlsen-Skiødt ganske aabent og ærligt, idet han glæder sig over, at Menighederne ikke skal komme til at betale noget i Anledning af dette Udvalgs Nedsættelse, thi, siger han, det vilde jo være en skammelig Uretfærdighed; naar der fra disse Menigheders Side ikke har været noget som helst Ønske om Udvalgets Nedsættelse.

Jeg vil endelig blot sige om de Radikales Stilling, at den er ogsaa af en Art, som ikke lover godt for noget frugtbart Arbejde i dette Udvalg. Siden 1920 og lang Tid i Forvejen har man fra den Side, saa snart Ordet Kirkeforfatning nævntes, blot det anedes, set de uhyggeligste Ting for sine Øjne, og det har da ogsaa vist sig, at man fra den Side til Trods for, at Socialdemokratiet ganske aabenlyst har tilkendegivet, at det er en Adskillelse, man ønsker at arbejde hen imod, er saa bange for dette Udvalgs Nedsættelse, at man af Frygt for en Kirkeforfatning vil gaa imod Lovforslaget: Hr. Folketingsmand Pastor Povlsen siger beroligende til Venstres Ordfører i Folketinget, at han skal ikke være saa ængstelig for dette Udvalg, thi Hr. Folketingsmand Povlsen kan berolige ham med, at det, der vil blive opnaaet, er ikke en Adskillelse, men en Kirkeforfatning, og af den Grund vil